

flytte ind til Byen, vedvarende er Medlem af Amdtsraadet indtil Udgangen af den Valgperiode, for hvilken han er valgt. Man vil ikke ved denne hans Flytning kunne sige, at Forholdet mellem Byrepræsentanter og Landrepræsentanter i Amdtsraadet er blevet forrykket.

Jeg takker, som sagt, for den Modtagelse, Lovforslaget i det store og hele har faaet, og jeg vil endnu en Gang saa indtrængende, som jeg formaar det, henstille til det høje Landsting, at man gør den paatænkte Udvalgsbehandling kort, saa at det kan lykkes at faa Lovforslaget ført gennem Rigsdagen i indeværende Samling. Thi der ventes paa denne Lov i vide Kredse af den kommunale Vælgerbefolkning Landet over, og Lovforslagets Ikke-Gennemførelse i indeværende Rigsdags-samling vil — derom kan jeg forsikre det ærede 7de Medlem for 2den Kreds — berede et meget stort Tal af vor Befolkning en stor Skuffelse.

H. P. Jensen: Jeg ved meget vel, at den højtærede Indenrigsminister har været Skolelærer, men jeg føler mig ikke som Elev af Læreren, naar jeg staar her. Der er ikke Tale om, at det var mig, der serverede Anretningen, hverken kraftigere eller behageligere eller mere duftende. Nej, det, der er serveret, har den højtærede Indenrigsminister, som serverer Retterne, serveret, og det er mig, som ikke synes om Retterne, som vrager dem. Saaledes er det rette Forhold, og jeg har her udtalt mig paa et sagligt Grundlag. Jeg har ikke paa nogen Maade været udfordrende overfor den højtærede Indenrigsminister. Jeg finder derfor ikke, der er den fjerneste Grund til at tage paa mig paa den, jeg havde nær sagt, overlegne Maade, som den højtærede Indenrigsminister har benyttet — ja, det Udtryk maa jeg maaske ikke bruge for den højtærede Formand, og jeg skal derfor lade det være; men jeg vilde gerne have Lov til at sige, at der er absolut ingen Grund for den højtærede Indenrigsminister til at tage Sagen, som han gjorde.

Med mine Bemærkninger om Eftergivelse eller Nedsættelse af Skattebeløbet har jeg jo slet ikke sagt noget om, at det skulde være i Tusindtal, og at Fogeden skulde kunne foretage Eftergivelser o. s. v. Jeg har netop hævdet, at dette kunde delegeres til en Myndighed indenfor Byraadet; selv om der i en Kommune ikke er en Magistrat, er der dog altid et Kasse- og Regnskabsudvalg. Nu ved den højtærede Indenrigsminister jo udmærket godt, at jeg ikke er et

helt Barn med Hensyn til Byraadsarbejde, idet jeg i 15 Aar har siddet i et Byraad, ogsaa mødens den højtærede Indenrigsminister boede i Byen. Jeg kan derfor ikke tro, at jeg skulde have staaet og fortalt mig i den Grad, at jeg skulde have sagt, at jeg vilde være med til en Ordning, der gik ud paa at skabe saa daarligere finansielle Forhold for Kommunen, at den ikke kunde eksistere. Det har der ikke været talt om, og det har jeg heller ikke tænkt paa. Jeg har fremsat mit og mit Partis Standpunkt indenfor dette Lovforslags Område, og naar den højtærede Minister har en anden Mening om de samme Punkter, er det, fordi vi tilhører to forskellige Partier. Men vi bør vel respektere hinanden i samme Grad uden Hensyn til, om vi kan blive enige om de enkelte Poster.

Jeg sluttede mine Udtalelser med at sige, at der var Forbedringer i det foreliggende Lovforslag, og vi skulde ikke lægge det Hindringer i Vejen. Jeg synes, jeg har været meget loyal overfor den højtærede Indenrigsminister, saa der var ingen Grund til at tage saa stærkt Affære med at „servere“.

Nygart: Det ærede 11te Medlem for 2den Kreds var jo allerede i sit første Foredrag inde paa at paatale, at jeg havde sagt, at Lovforslaget var vel tilrettelagt og vel oplyst for dette høje Ting. Jeg indrømmer selvfølgelig, at det ærede Medlem har Ret i, at det havde været behageligt, om Referatet af de sidste Forhandlinger i Folketinget og Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det blev vedtaget ved tredie Behandling, havde naaet os noget før. Men det ærede Medlem maa dog indrømme mig, at Lovforslaget ligger ret vel belyst baade gennem Motiverne og gennem den Behandling, det har været Genstand for i Valglovskommissionen. At de sidste Forhandlinger i Folketinget ikke er naaet til os før i Dag, har vel sin gode Grund i den Forcerethed, hvormed Rigsdagen arbejder i denne Tid, og det finder jeg ingen Rimelighed i at bebrejde Trykkeriet. For øvrigt vil jeg sige, at de tre smaa Ændringer, der er vedtaget i Folketinget ved tredie Behandling, kunde enhver i dette høje Ting være bekendt med allerede den Dag. Lovforslaget var til tredie Behandling; vi har jo alle sammen Føling med Folketinget gennem vore Partifæller dér.

Naar det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Piper), der talte paa det konservative Folkepartis Vegne, gav Luft for en hel Del Misstemning overfor det foreliggende